

Co Schipper: 'Op sterven na dood' Het leven op zijn kop. Uitgegeven in eigen beheer, 2015. ISBN: 9789082340501 Zie ook: <http://www.coschipper.nl/> (Bacteriële infectie / Intensive Care/Sepsis/ Revalidatie/ED)

Soort boek/ziekte/stijl:

'Daar stonden we dan, met z'n allen op een rijtje in de gang, te kijken hoe mijn grote sterke vader die eigenlijk nooit ziek is werd afgevoerd op een mega grote brancard met overal slangetjes en snoertjes.'

Boek van 151 pagina's waarin Co Schipper beschrijft hoe hij ziek werd, uitging van een gekneusde rib, maar steeds zieker werd, met een ambulance naar het Westfriesgasthuis werd vervoerd, op de IC belandde, 14 dagen in slaap werd gehouden en gedurende die tijd in kritieke toestand naar de IC in het AMC werd gebracht. Het bleek een bacteriële besmetting (streptokok A) die sepsis veroorzaakte. Hij beschrijft niet alleen hoe deze periode voor hem was, hoe hij waker werd en wat er daarna op hem af kwam.

Flaptekst: 'Op een dag werd ik ziek. Zo ziek dat ik dreigde te overlijden. Wat dat teweeg bracht is beschreven in dit autobiografische verhaal. Een relaas van hoop en vrees, dieptepunten, heftige emoties en natuurlijke overlevingsdrang na een bacteriële besmetting. Hoe je leven in een vingerknip compleet op zijn kop kan staan.'

Over de schrijver:

Co Schipper (1963 Wognum) woont in Opmeer met zijn vrouw Gerdine en zijn kinderen Melannie, Rosanne en Bart. Hij groeide op op een boerderij en begon te werken als agrarisch ondernemer. Nadat hij ernstig ziek werd in 2011, heeft hij zich toegelegd op schrijven, webdesign en houdt hij zich bezig met de plaatselijke politiek. Zijn weblog: <http://www.coschipper.nl/schrijver-auteur/op-sterven-na-dood>
<http://www.coschipper.nl/wie-ik-ben> 'In 2011 werd ik ernstig ziek en het bedrijf kwam in een periode van rust. Nog wel in bedrijf, maar met minder opdrachten. Tijdens mijn herstel ben ik me gaan verdiepen in webdesign en ik heb veel geschreven. Boeken en weblogs. Mijn persoonlijke en zakelijke activiteiten komen ruimschoots aan de orde op deze website.'

Korte beschrijving:

Co Schipper gaat ook in op hoe zijn familie deze periode ervaren hebben, wat zij deden, wat zwaar was en wat steun gaf. Hij beschrijft zijn lichamelijke gebreken en behandelingen, kon nadat hij wakker was geworden vanaf zijn nek niets meer bewegen, moest gemobiliseerd worden en was afhankelijk van de zorg. Hij licht de dromen toe die hij gedurende deze periode had, beschrijft zijn 'ziekenhuisleven, in Amsterdam en daarna in Hoorn. Ook de revalidatie in revalidatiecentrum Heliomare komt aan bod met een kleine tussen stop op de IC te Hoorn omdat hij een e-coli besmetting had opgelopen. En dan nadert langzaam maar zeker zijn terugkomst thuis, waarna hij met doorzettingsvermogen eerst nog intern, daarna met steeds meer weekenden thuis en uiteindelijk echt thuis verder revalideerde en zijn leven weer oppakte. Moeilijk was dat gedurende deze laatste periode Gerdine te horen kreeg dat zij MS heeft. Steun is dan, dat alle personeel zorgt dat Co snel naar huis kan: daar is hij nodig. Een boek dat duidelijk vertelt hoe een ziekte je leven kan veranderen.

Wat viel op:

Hoe ingrijpend zo'n ziekte met opnames op de IC kan zijn. Hoeveel steun Co bij zijn vrouw en gezin vindt en andersom (zie ook link blog gezin onder recensies/extra). Hoe lastig het is als 'kleine maar grote' zaken niet werken zoals de blaasbel.

Citaten:

Pag.13-14: 'Onderweg van mijn tuinstoel, onder dat heerlijke plekje in de schaduw van de esdoorn, naar mijn lokkende bed, heb ik nog overgegeven in de tuin.'

Pag.23: 'Verder is mijn gezin hier en daar dingen gaan schrijven. '

Pag.35: 'Op het moment dat ik ze nodig had riep ik maar: 'Zuster, zuster.' In de hoop dat ze me hoorden. Één verpleegkundige wist dat er een zogenaamde blaasbel moest zijn, alleen kon ze die niet vinden en degene die dat wel wist, was natuurlijk een paar dagen vrij. Het heeft weken geduurd voor ik die blaasbel had.'

Pag.87: 'Vooral de tijden dat ik in de rolstoel zat werden langer, zodat ik af en toe in de huiskamer wat mensen sprak. (...) Daar ging een wereld voor me open. Samen met andere mensen de maaltijd gebruiken was iets waar ik ontzettend van kon genieten. Ik kreeg het gevoel dat ik weer een ander leven kreeg.'

Pag.121: 'Ik kreeg die bewuste avond een huilende Gerdine aan de lijn. 'Co, ik heb MS'. (...) Ze waren super, de verpleging, die avond. Spullen gepakt, wonden verbinden en verbandmiddelen organiseren voor een extra lang weekend. Even later was ik klaar om naar huis te gaan, want daar was ik gewoon even nodig.'

Recensies/Extra:

<http://www.fcic.nl>: '(...) Het boek toont de mens achter de patiënt, die in alle kwetsbaarheid is overgeleverd aan zorgverleners. Co Schipper schreef onderstaande blog en kennismaking met zijn boek voor ons, professionals en ervaringsdeskundigen. Lees meer op de website; <http://www.fcic.nl/kennisbank/co>'
Blog van zijn gezinsleden: <https://coiseenheld.wordpress.com/>
<http://hoorn.nieuws.nl/2015/02/16/boekpresentatie-op-sterven-na-dood-door-co-schipper-westfriesgasthuis/>